

Samråd G, KEB og UM alm. del – talepapir

Samrådsspørgsmål G om hvordan ministrene vil sikre at EU-landenes ensidige fokus på 1. generations biobrændstoffer ikke skader småbønder og reducerer fødevareproduktionen ^[Dato] ^[DEP j.nr.]

Tak for det stillede spørgsmål.

Lad mig starte med opridse incitamenterne til fremme af forskellige typer biobrændstoffer i EU. Herefter vil udviklingsministeren besvare den del af spørgsmålet, som har med investeringer i ulandene at gøre.

Og lad mig helt indledningsvist slå fast, at EU's brug af biobrændstoffer selvfølgelig skal være bæredygtig. Vi skal selv sagt undgå at vi samtidig med at vi løser et problem skaber en række nye problemer for klimaet, fødevarepriserne og biodiversiteten.

Generelt er der færre risici ved brug af 2. generationsbiobrændstoffer. Og derfor

favoriseres netop disse brændstoffer også allerede i EU.

Der er i VE-direktivet en bestemmelse, som sikrer, at 2. generations biobrændstoffer tæller dobbelt ved opfyldelse af VE-målet for transportsektoren.

Samtidig har vi i EU indført skrappe bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer, som skal sikre, at de er et bedre og mere bæredygtigt alternativ end olie.

Men selvom Kommissionen betragter kriterierne som verdens skrappeste, skal vi hele tiden være opmærksomme på, om de er skrappe nok.

I VE-direktivet pålægger Rådet og Parlamentet derfor også Kommissionen at overvåge en række afledte konsekvenser af det øgede forbrug af biobrændstoffer i EU.

Kommissionen skal overvåge effekten af produktion af biobrændstoffer på arealanvendelsen i tredjelande, herunder risikoen for forskydningseffekter, hvor landbrugsproduktion fortrænges til fordel for produktion af biobrændstoffer.

Kommissionen er også pålagt at overvåge ændringer i råvarepriser og virkninger for fødevarer sikkerheden forbundet med anvendelse af biomasse til energi.

Det omfatter bl.a. belysning af en række sociale forhold, så som brugsrettigheder til jord, og vurdering af indvirkningen af EU's biobrændstofpolitik på tilgængeligheden af fødevarer til overkommelige priser. Særligt med fokus på befolkningerne i udviklingslandene.

Kommissionen skal desuden anføre, om landene har ratificeret og gennemført en række internationale konventioner, herunder om tvangsarbejde, børnearbejde og foreningsfrihed.

På baggrund af den løbende overvågning skal Kommissionen rapportere til Parlamentet og Rådet hvert andet år, første gang ved udgangen af 2012.

Herudover skal Kommissionen senest 31. december 2014 fremlægge en større rapport, der bl.a. skal omhandle effekten af VE-direktivets mål om 10 % VE i transport på tilgængeligheden af fødevarer til overkommelige priser.

Kommissionen er forpligtet til at foreslå eventuelt korrigerende foranstaltninger, navnlig hvis der er dokumentation for, at produktionen af biobrændstoffer har en betydelig indvirkning på fødevarepriserne.

Kommissionen er også forpligtet til at føre en løbende dialog med tredjelande, biobrændstofproducenter og forbrugerorganisationer om biobrændstofproduktionens eventuelle indflydelse på fødevarepriserne.

Spørgsmålet om indirekte forskydningseffekter - også kaldet ILUC - er også relevant for spørgsmålet, da en eventuel regulering af ILUC vil belønne produktionen af 2. generationsbiobrændstoffer, som ikke gør brug af landjord.

Kommissionen er i gang med at udarbejde sin rapport om ILUC. Jeg forventer, at i det omfang, rapporten viser, at der kan være ILUC-effekter, som der ikke er taget højde for, vil de blive indarbejdet i en fremtidig justering af VE-direktivet.

Det er min klare vurdering, at de bæredygtighedskriterier, som er skabt, sammen med de nævnte forpligtelser for Kommissionen,

bidrager til at sikre en bæredygtig produktion af biobrændstoffer.

Der er dog lang tid til 2014. I forbindelse med Kommissionens snarlige meddelelse om, hvordan det går med fremme af vedvarende energi har jeg derfor sat en status for transportområdet på dagsordenen på energirådsmødet 15. juni.